

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

E-mail: js@skat.dk

06. november 2012
mbl (H:\Fagligt Center\HORSVAR\2012\H205-12.doc)

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (Tilpasninger som følge af at større affaldsforbrændingsanlæg indgår i CO2-kvotesektoren fra og med 2013) H205-12

Skatteministeriet har d. 12. oktober 2012 fremsendt ovennævnte forslag med anmodning om kommentarer.

FSR-danske revisorer har gennemgået forslaget og har følgende kommentarer hertil:

Det fremgår af høringsbrevet, at lovforslaget alene omhandler en teknisk tilpasning af afgiftsreglerne, som følge af den nye situation for affaldsforbrændingsanlæggene, som de gældende afgiftsregler for CO2-kvoteomfattede virksomheder ikke i tilstrækkelig grad passer til.

Indledningsvis skal det bemærkes, at FSR finder det positivt, at der sker en teknisk tilpasning af afgiftsreglerne, sådan at de affaldsforbrændingsanlæg, som i dag er ikke-kvoteomfattede og som bliver CO2-kvoteomfattede pr. 1. januar 2013, afgiftsmæssigt kan fortsætte med de nugældende metoder for opgørelse af affaldsvarme- og tillægsafgift.

Lovforslagets § 1, nr. 1-2: Affaldsvarmeafgift

De foreslåede ændringer i forhold til affaldsvarmeafgiften giver de centrale værker mulighed for at opgøre affaldsvarmeafgiften efter en alternativ metode, såfremt der ikke sker opgørelse af det faktiske energiindhold i affaldet.

Forslaget får ikke betydning for de kvoteomfattede decentrale anlæg, hvorfor disse fortsat skal opgøre affaldsvarmeafgiften efter de nugældende regler, som både gælder for kvoteomfattede og ikke-kvoteomfattede anlæg.

Derudover indføres en form for A/C-opgørelse i forhold til opgørelse efter faktisk energiindhold, når der ikke er sammenfald mellem afgiftsperioden og perioden efter lov om CO₂-kvoter.

Dette har FSR ingen bemærkninger til.

Lovforslagets § 1, nr. 3-4: Tillægsafgift

Det foreslås, at såfremt der ikke sker opgørelse af det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde affald i anlægget, skal den afgiftspligtige mængde til opgørelse af tillægsafgiften opgøres som om virksomheden er ikke-kvoteomfattet.

Endvidere foreslås det, at bortkølingsfradraget også finder anvendelse, dog kun såfremt virksomheden også har opnået bortkølingsfradrag i perioden 2010-2012.

FSR finder dette positivt, idet skiftet fra ikke-kvoteomfattet til kvoteomfattet virksomhed derved ikke vil få negative, afgiftsmæssige konsekvenser som følge af en stigning i virksomhedernes afgiftsafregninger.

FSR skal bemærke, at det kan opfattes konkurrenceforvridende, at det udelukkende er de anlæg, der i perioden 2010-2012 har opfyldt reglerne for at kunne opnå bortkølingsfradrag, som fortsat kan opnå bortkølingsfradrag, hvorved evt. nye anlæg bliver afskåret fra denne mulighed og dermed vil blive belastet hårdere afgiftsmæssigt.

Endvidere skal FSR bemærke, at der i lovbemærkningerne mangler henvisning til § 5a (røggasmetoden).

Slutteligt bemærkes, at der er en forskel mellem det oprindelige lovudkast og det nye forslag, der er sendt i høring. I det oprindelige lovudkast fremgik det, at der kan opnås en reduktion for bortkøling efter reglerne i stk. 11, 2-6. pkt. I det nye forslag fremgår det, at den beregnede reduktion skal divideres med 0,85, hvorved der tages højde for, at reduktionen skal medregnes på inputsiden.

Lovforslagets § 2: CO₂-afgift

FSR bemærker indledningsvis, at der med den nye formulering af CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2 ikke længere vil blive skelnet mellem decentrale og centrale værker, som det tidligere har været tilfældet.

Med lovforslaget bliver der indført en mulighed for en alternativ opgørelsesmetode, når der ikke sker en direkte opgørelse af den udledte mængde CO₂.

Når affaldets faktiske emissionsfaktor ikke opgøres, kan der anvendes en standardemissionsfaktor på 37 kg. CO₂ pr. GJ. Hertil bemærkes, at dette er en forhøjelse af standardemissionsfaktoren i forhold til den, der gælder for ikke-kvoteomfattede virksomheder og dermed den standardemissionsfaktor som i dag anvendes af affaldsforbrændingsanlæggene på 28,34 kg. CO₂ pr. GJ.

Ydermere bemærkes, at det af lovbemærkningerne fremgår, at decentrale værker, som ikke opgør det faktiske energiindhold fortsat vil kunne anvende det regelsæt, som de anvendte før de blev kvoteomfattet. Dette anser FSR ikke for at være korrekt; Som FSR forstår forslaget, vil følgende være gældende:

Ikke kvoteomfattede værker (CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 3)

Energiindholdet i det indfyrede affald ganget med en standardemissionsfaktor på 28,34 kg. CO₂ pr. GJ (både el og varme).

Kvoteomfattede værker (CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2)

Energiindholdet i den indfyrede mængde ikke bionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor (eller en standardemissionsfaktor på 37 kg. CO₂ pr. GJ).

Slutteligt nævnes, at der i den nuværende udformning af loven ikke er mulighed for at opgøre CO₂-afgiften efter røggasmetoden. Dette bør, efter FSR's opfattelse, tilrettes, sådan at dette er muligt.

--oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål i forbindelse med ovenstående, står foreningen naturligvis gerne til rådighed med en uddybning heraf.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
skattekonsulent